

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8C/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518201508
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8518201508.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v sporovej veci žalobkyne: D. F., nar. XX.XX.XXXX, Z. XX/XXX, XXX XX J. Q., právne zastúpená: JUDr. Gábor Száraz, advokát, AK so sídlom Garbiarska 20, XXX XX J. Q., proti žalovaným: X.U. M., nar. XX.XX.XXXX, C. hrdinov XX/XXX, XXX XX J. Q., X.Ernest J., nar. XX.XX.XXXX, Q. XX/XXX, XXX XX J. Q., 3. E.. P. J., nar. XX.X.XXXX, P. XXX, XXX XX P., 4. B. J., nar. X.XX.XXXX, P. X/XXXX, N. XX J. Q., 5. I. Z., nar. XX.XX.XXXX, C. hrdinov XX/ N., N. XX J. Q., právne zastúpená: D.. E. C., advokát, AK so sídlom 17. novembra 20, N. XX J. Q., 6. Q. P., nar. X.X.XXXX, F. kozmonautov X/XXXX, XXX XX P.- F. jazerom, 7. O. R., nar. XX.XX.XXXX, E. 92/647, N. XX J. Q., v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva,

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že do dedičstva po neb. O. R., rod. R., nar. XX.X.XXXX, zomrelému dňa XX.XX.XXXX a po neb. I. R., rod. J., nar. X.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.X.XXXX patrí parcela KN-C č. 669/4 orná pôda o výmere 158 m2, ktorá bola odčlenená z parcely vedenej na Okresnom úrade Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, vedený na LV č. XXX Z. J. Q., KÚ J. Q., parcely KN-C č. 669/1 orná pôda o výmere 599 m2 tak, ako je to zakreslené v geometrickom pláne GEODÉZIA - GEOTA s.r.o., Nám. gen. Štefánika 531/6 , 064 01 J. Q., IČO: 45 310 084 číslo plánu 86/2013, vyhotoveného dňa 20.12.2013, autorizačne overeného dňa 20.12.2013, úradne overeného 14.1.2014 pod číslom 6/2014, ktorý je súčasťou tohto rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1., 2., 4., 5. a 7. rade v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou a jej spresnením domáhala určenia, že do dedičstva po neb. O. R., rod. R., nar. XX.X.XXXX, zomrelému dňa XX.XX.XXXX a po neb. I. R., rod. J., nar. X.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.X.XXXX patrí parcela CKN č. 669/4 orná pôda o výmere 158 m2, ktorá bola odčlenená z parcely vedenej na Okresnom úrade Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, vedený na LV č. XXX Obec J. Q., KÚ J. Q., parcely CKN č. 669/1 orná pôda o výmere 599 m2 tak, ako je to zakreslené v geometrickom pláne GEODÉZIA - GEOTA s.r.o., Nám. gen. Štefánika 531/6, 064 01 J. Q., IČO: 45 310 084 číslo plánu 86/2013, vyhotoveného dňa 20.12.2013, autorizačne overeného dňa 20.12.2013, úradne overeného 14.1.2014 pod číslom 6/2014.

2. Žalobu odôvodnila tým že v dedičskom konaní vedenom pred Okresným súdom J. Q. pod sp. zn. 1D/292/2004 Dnot 180/04 sa prejednálo dedičstvo po neboh. I. R., rod. J., nar. X.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX. Do dedičstva bola pojatá nehnuteľnosť zapísaná v evidencii Okresného úradu J. Q., kat. odbor, na LV č. XXXX ako parcela KN-C č. 669/2 orná pôda o výmere 303 m2. V tomto konaní dedila ako dedička v 3 rade. Túto nehnuteľnosť kúpnu zmluvou previedli na E. H., ktorá ju nadobudla od 1. E. J., 2. I. Z., 3. D. F., 4. Q. P., 5. O.. O. R. . Dedička uvedená pod bodom previedla časť spornej nehnuteľnosti

na žalovanú v 1. rade. Spornú nehnuteľnosť užívali v rozsahu, ako to užívala ešte neb. I. R.. V tomto rozsahu všetci dedičia odpredali nehnuteľnosť E. H. a pri kúpe ju všetci ubezpečovali, že jej predávajú nehnuteľnosť v takom rozsahu, ako to užívala ich matka a nebolo pochybností ani o rozsahu užívania ani o vlastníkovi pozemku. Až v roku 2013 bola E. H. napadnutá právnou predchodkyňou žalovanej v 1. rade s tým, že časť nehnuteľnosti jej nepatrí, a že je to nehnuteľnosť, ktorá vlastnícky patrí jej. Na hranici nehnuteľnosti patriacej neb. I. R. a právnej predchodkyne žalovanej v 1. rade bol postavený plot, ktorý bol síce obnovovaný, ale stále určoval hranice pozemku. Právna predchodkyňa žalovanej v 1. Rade nehnuteľnosť previedla na žalovanú v 1. rade aj so spornou časťou parcely. Na Okresnom súde v Starej Ľubovni pod sp. zn. 5C/86/2006 sa prejednával rozsah majetku medzi RSDr. H. R. a E.. Z. R. na strane žalobcov a I. I. a R. I. na strane žalovaných a pod sp. zn. 2C/99/2013 sa viedlo konanie o určenie vlastníckeho práva medzi mojou dcérou a E. H. a jej sesternicou U. M.. V oboch konaniach bolo zistené, že rozsah majetku po neb. I. R. nebol správne zakreslený už pri rozdeľovaní v geometrickom pláne č. 761-0039-70 zo dňa 14.12.1970. V konaní pred Okresným súdom J. Q. pod sp. zn. 5C/86/2006 vystúpili znalci O.. D. T. a O.. I. Q., ktorí jednoznačne potvrdili, že nehnuteľnosť vytvorená geometrickým plánom je nesprávne zakreslená. Časť, ktorá mala ísť na cestu, nebola zakreslená do majetku I. Z., ale hranica bola bezdôvodne posunutá do majetku patriaceho a užívaného neb. I. R.. Nesprávne zakreslenie a nesprávny zápis do listu vlastníctva nedávajú poklad pre nadobudnutie vlastníckeho práva v zmysle stanoviska Okresného súdu v Starej Ľubovni vysloveného v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/99/2013, táto časť majetku doposiaľ nebola prejednaná v dedičskom konaní po neb. I. R..

3. Súd doručil žalobu na vyjadrenie žalovaným v 1. - 7. rade a následne postupoval v zmysle § 167 ods. 3 a 4 a vyjadrenia jednotlivých strán zaslal protistranám na vyjadrenie resp. na vedomie. Následne vytýčil termín pojednávania a vec prejednal na pojednávaní dňa 19.12.2019.

4. Žalovaná v 1. rade s podanou žalobou nesúhlasila. Vo vyjadrení k žalobe uviedla, že ona zdedila časť nehnuteľnosti po otcovi. Dedičské konanie prebehlo v roku 1992, v ktorom zdedila vlastne 1. V roku 2009 notárskou zápisnicou v rámci darovacej zmluvy získala pozemok vedený na LV č. XXX, parcely č. 669/1 a č. 669/3. Z parcely, ktorá jej vlastnícky patrí, t.j. z parcely č. 669/1 bola odčlenená časť pozemku - parcela č. 669/4, ktorú si vlastne vytvorila žalobkyňa odčlenením z parcely č. 669/1. Kvôli tejto parcele č. 669/4 bolo vedené súdne konanie pod spisovou značkou 2C/99/2013. Ťahalo sa to 5 rokov a keďže žalobkyňa nebola úspešná, teraz o tú istú parcelu podala ďalšiu žalobu a žiada, aby súd rozhodol, že táto parcela patrí do dedičstva po starých rodičoch. Na tomto tvrdení zotrvala aj na pojednávaní a žiadala, aby súd žalobu zamietol.

5. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k žalobe, a tiež aj na pojednávaní, uviedol, že podľa jeho názoru žaloba nie je opodstatnená, pretože parcela č. 669/4, ktorú si dala vyhotoviť žalobkyňa, nikdy neexistovala, je vytvorená na parcele č. 669/1, ktorá má svojho vlastníka.

6. Žalovaný v 3. rade vo vyjadrení k žalobe a tiež aj na pojednávaní vyslovil súhlas s podanou žalobou a navrhol, aby súd rozhodol v zmysle petitu žaloby.

7. Žalovaný vo 4. rade vo vyjadrení k žalobe, a tiež aj na pojednávaní, vyslovil názor, že žaloba nie je opodstatnená. Mal za to, že parcela č. 669/4, ktorú si dala vyhotoviť žalobkyňa, nikdy neexistovala, je vytvorená na parcele č. 669/1, ktorá má svojho vlastníka.

8. Žalovaná v 5. rade vo vyjadrení k žalobe poukázala na to, že spornú parcelu nadobudla spolu s manželom v roku 1971 a až do smrti manžela ju spoločne užívali. Neskôr v dedičskom konaní časť tejto parcely nadobudla dcéra - žalovaná v 1. rade. Následne žalovaná v 5. rade a ďalšia jej dcéra túto parcelu previedli na žalovanú v 1. rade, takže žalovaná v 1. rade je výlučnou vlastníčkou tejto parcely. Žiaden problém v užívaní nebol. Aj keď sa postavil dom, ktorého vlastníčkou je dcéra žalobkyne, nikto nemal námietky. Až následne, z neznámych príčin, sa žalobkyňa a jej dcéra domáhajú spornej parcely. Podanú žalobu považuje za nedôvodnú a navrhla ju zamietnuť.

9. Žalovaná v 6. rade vo vyjadrení k žalobe uviedla, že so žalobou súhlasí v plnom rozsahu a navrhla, aby súd rozhodol v zmysle petitu žaloby. Na pojednávaní uviedla, že ich rodičia si kúpili pozemok, nebola tam žiadna cesta, avšak nedali si to zapísať do katastra. Keď sa zistilo, že sa tam ide realizovať výstavba rodinných domov, vtedy sa zistilo, že to nie je zapísané, tak si to nechali overiť, zapísať a presne túto parcelu darovali žalovanej v 5. rade - sestre I. Z. a to aj s cestou. Zdôraznila, že žalovaná v 5. rade

dostala pozemok aj s cestou, lenže ona si tú cestu neodrákala, ale zarátala sa ďalej do rodičovského pozemku, to je tých 159, či 158 metrov štvorcových. Takže teraz to patrí všetkým. Ďalej uviedla, že medzi pozemkom žalovanej v 5. rade a pozemkom rodičov bol postavený plot, už v auguste 1973. Viem to povedať s istotou preto, že v tom roku mala zásnuby a v ďalšom roku sa vydávala. Na zásnuby prišli jej svokrovcí z P. a sestra im išla ukázať dom. Už vtedy išli cez rodičovskú záhradu, bol tam plot a malá bránička, cez tú bráničku prechádzali do jej domu. Takže v auguste 1973 už bol plot medzi pozemkami, ale teraz sa sestra I. Z. presne o ten sporný pozemok posunula ďalej, avšak nepatrí jej to. To patrí všetkým dedičom, lebo je to ešte stále rodičovské. Taktiež poukázala na to, že keď predali pozemok po rodičoch dcére žalobkyne - E. H., žalovaná v 5. rade, sestra I. Z., povedala, že si už len zoberie úrodu a už to nechá E. H.. Nič viac si nenárokovala, nenamietala, keď E. H. vyrúbavali stromy, viničky, nechala ju navoziť zeminu a obrábať tento pozemok. Žalovaná v 6. rade je presvedčená, že to bolo z dôvodu, že žalovaná v 5. rade si vedomá, že jej to nepatrí, ani nikdy nepatrilo, že to patrilo rodičom, inak by si to bola určite nárokovala.

10. Žalovaný v 7. rade vo vyjadrení k žalobe a aj pred súdom uviedol, že so žalobou absolútne nesúhlasí, cesta tam síce bola, ale bola zobratá a bola vyplatená majiteľom, preto tá cesta nemôže spadať do dedičstva po rodičoch. Podľa jeho názoru spornú nehnuteľnosť darovali rodičia žalovanej v 5. rade a ak by jej to darovali aj celé, museli by s tým všetci súhlasiť.

11. Právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči poukázal najmä na skutočnosti vyplývajúce zo spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2C/99/2013 a 5C/86/2006, ktoré boli na pojednávaní podrobne oboznámené. Zdôraznil, že vo veci sp. zn. 5C/86/2006 bola riešená otázka problému správnosti alebo nesprávnosti GP č. 761/0039-70 zo dňa 14.12.1970, v rámci čoho boli vypracované dva znalecké posudky. Tieto v podstate jednoznačne potvrdili, že tento geometrický plán, ktorý bol pôvodne vytvorený v roku 1970, bol chybný a došlo nesprávnemu zameraniu pozemkov. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z rozsudku vydaného v konaní na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/99/2013, ktorý bol taktiež oboznámený, z ktorého je zrejmé, rozsudkom v uvedenej veci, síce došlo k zamietnutiu žaloby, ale z iného titulu, z dôvodu nedostatku vydržania. Avšak bolo v ňom jednoznačne konštatované, že tento geometrický plán z roku 1970 bol chybný, súd si osvojil túto skutočnosť, keď taktiež sa oboznámení sa so spisom Okresného súdu J. Q. sp. zn. 5C/86/2006 jednoznačne konštatoval, že sporná parcela 669/4 nebola vytvorená z parcely 669/1. Čiže tu došlo k pochybeniu pri vyhotovení týchto geometrického plánu a v skutočnosti táto parcela KNC 669/4 zostala vo vlastníctve vlastníkov, ktorý ju vlastnili do roku 1971, teda zostali vo vlastníctve vlastníkov parcela mpč. 2052, 2051/1 a 2051/2. Tieto nehnuteľnosti nadobudli v roku 1947 právni predchodcovia žalobkyne a súd taktiež jednoznačne konštatoval, že vydržaním od kúpy od roku 1947 do roku 1961, došlo k vydržaniu vlastníckeho práva týchto sporných nehnuteľností v zmysle Stredného občianskeho zákonníka. Teda, predmetná parcela nie je súčasťou parcely č. 669/1. Sporná nehnuteľnosť - parcela č. 669/4 je vytvorená z iných mpč., ktoré si majetkoprávne odkúpili právni predchodcovia žalobkyne a teda patrí do dedičstva po O. R. a I. R.. Pokiaľ bol urobený prednes zo strany právneho zástupcu žalobkyne v 5. rade, ktorým snád' spochybňuje tieto znalecké posudky, ktoré boli vypracované ku konaniu 5C/86/2006, myslí si, že by bolo nevhodné dávať vyhotovovať nové znalecké posudky. Teda za danej situácie, za daného právneho stavu a za daného skutkového stavu túto skutočnosť nepovažuje za potrebné opätovne preukazovať znaleckými posudkami. Má za to, že jednoznačne bolo preukázané, z ktorých mpč. bola vytvorená sporná nehnuteľnosť a že táto sporná nehnuteľnosť nebola predmetom dedičského konania, teda nemohla byť predmetom prevodu a z tohto titulu patrí do dedičstva po neb. O. R. a jeho manželke I. R., ktorý zomreli, teda tak, ako je to uvedené v petite žaloby. Preto trvá na podanej žalobe.

12. Právny zástupca žalovanej v 5. rade v záverečnej reči na pojednávaní uviedol, že nesúhlasí s dôvodmi uvedenými v žalobe. Má za to, že aj keď by došlo k chybnému zameraniu, tieto susedné parcely sú už vydržané. Geometrický plán pani žalovanej v 5. rade bol robený v roku 70-tom, už bol robený podľa nového stavu, ich vlastníctvo v podstate trvá stále tak, ako je to zakreslené v tomto geometrickom pláne. Žalovaná v 5. rade a teraz žalovaná v 1. rade užívajú tento pozemok už 40 rokov. Čiže aj keby teoreticky došlo niekedy k posunu pri zameraní, už je to bezvýznamné, pretože už došlo k vydržaniu. Podľa jeho názoru sú tvrdenia žalobkyne bezvýznamné a žaloba nedôvodná.

13. Súd sa oboznámil so spisovým materiálom, vyjadreniami žalobkyne, žalovaných a právnych zástupcov, na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením spisového materiálu a podstatného obsahu pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2C/99/2013 a 5C/86/2006, a zistil tento skutkový stav:

14. Sporný pozemok - novovytvorená parcela KN-C 669/4 o výmere 158 m², bola vytvorená geometrickým plánom č. 86/2013 odčlenením z parcely KN-C 669/1 evidovanej na LV XXX k. ú. J. Q. vo vlastníctve žalovanej v 1. rade.

15. Žalovaná v 1. rade je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. J. Q., parcely parciel KN C 669/1 orná pôda o výmere 599 m² (ktorá susedí s parcelou dcéry žalobkyne 669/2) a to v podieloch 1/4 a 3/4, čiže v súčte podielov je de facto výlučnou vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti. Žalovaná spoluvlastnícky podiel k uvedeným nehnuteľnostiam vo výške 1/4 získala v dedičskom konaní po svojom nebohom otcovi L. Z. a spoluvlastnícky podiel vo výške 3/4 získala na základe darovacej zmluvy od svojej matky I. Z. (ktorá je zároveň sestrou žalobkyne) a od svojej sestry C. E..

16. Výlučnou vlastníčkou parcely KN-C č. 669/2, orná pôda o výmere 303 m² zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. J. Q., susediacou s parcelou KN-C 669/1, je dcéra žalobkyne E. H., ktorá uvedenú nehnuteľnosť, spolu s parcelou KN-C 668 o výmere 698 m² a rodinným domom súp. č. XXX postavenom na parcele KN-C 668 s príslušenstvom nadobudla od žalobkyne, svojej matky - D. F., rod. R. a od svojich tŕet E. J., rod. R., I. Z., rod. R. (matka žalovanej v 1. rade), Q. P., rod. R. a uja O. O. R. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 6.6.2008, registrovanej na Okresnom úrade, katastrálnom odbore pod č. V 796/08 (č.l. 6 - 8). Predávajúci nadobudli spoluvlastnícke podiely k uvedeným nehnuteľnostiam v dedičskom konaní po ich nebohej mame I. R., rod. J. na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 1D/292/2004, Dnot 180/04 zo dňa 16.6.2005.

17. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2C/99/2013 vyplýva, že matka žalobkyne a žalovaných v 2. - 7. rade a stará matka žalovanej v 1. rade I. R., rod. J. nadobudla výlučné vlastníctvo k pozemkom KN-C č. 668 a 669/2 na základe osvedčenia o vydržaní spísaného do notárskej zápisnice u JUDr. Dariny Ščenskej pod sp. zn. N 240/97, NZ 238/97 zo dňa 13.10.1997 (čl. 162- 163 pripojeného spisu 2C/99/2013) v ktorom vyhlásila, že parcely KN-C 668 a 669/2 nerušene a dobromyseľne užíva od roku 1947, ktoré nadobudla neformálnou kúpnu zmluvou od pôvodných vlastníkov. Parcela KN-C 669/2 podľa GO plánu č. 34312480-46/97 zo dňa 20.5.1997, vyhotoveného O. Kolumberom, úradne overeného dňa 2.6.1997 pod č. 285/97 (čl. 164 - 165 pripojeného spisu 2C/99/2013) bola okrem iného vytvorená z mpč. parciel 2052 - diel 10, mpč. 2051/2 diel 8 a mpč. 2051/1 diel 6. Polovičný podiel k rodinnému domu súp. číslo XXX stará matka strán nadobudla v dedičskom konaní po svojom nebohom manželovi O. R., zomr. XX.XX.XXXX. Druhú polovicu uvedeného rodinného domu dedili po O. R. jeho deti, t.j. vyššie uvedená matka žalobkyne, ale aj matka žalovanej ich tety a ujovia, každý rovnakým dielom.

18. Rodičia žalobkyne a žalovaných v 2. - 7. rade (starí rodičia žalovanej v 1. rade) kúpnu zmluvou zo dňa 15.4.1971, evidovanou pod číslom RI 172/71 (č.l. 92 - 94 pripojeného spisu sp. zn. 2C/99/2013) kúpili od I. P., rod. T. a S. U. parcelu zakreslenú v geometrickom pláne č. 761-0039-70 zo dňa 14.12.1970 ako parcelu 2050/5 o výmere 761 m², ktorá pozostávala z dielu „f“ vytvorenej z parcely mpč. 2050 o výmere 416 m² a z dielu „g“ vytvorenej z parcely mpč. 2051/1 o výmere 345 m². Následne darovacou zmluvou zo dňa 6.10.1971 registrovanou pod č. RI 315/71 (č.l. 147 -148 pripojeného spisu sp. zn. 2C/99/2013) darovali nadobudnutú parcelu 2050/5 svojej dcére I. Z. a jej manželovi L. Z. (žalovanej v 5. rade a jej manželovi - rodičom žalovanej v 1. rade). Podľa vyjadrenia Okresného úradu J. Q., katastrálneho odboru zo dňa 16.4.2014 (čl. 88 pripojeného spisu 2C/99/2013) parcela KN C 669/1 bola vytvorená geometrickým plánom 761-0039-70 a zodpovedá parcelám mpč. 2051/1 a časti mpč. 2050 podľa kúpnej zmluvy RI 172/71.

19. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/86/2006, predovšetkým zo záverov znaleckých posudkov vypracovaných v predmetnom konaní, ktoré sa vzťahujú aj na sporný pozemok, konkrétne z listín na čl. 87-89 spisu sp. zn. 5C/86/2006 - znalecký posudok č. 11/2008 zo dňa 14.3.2008, ktorý vypracoval O. D. T. vyplýva, že geometrické a polohové určenie pozemkov v roku 1970 vychádzalo nielen zo zákresu vo vtedajšej mape evidencie nehnuteľností, ale aj z meračského náčrtu k predmetnému geometrickému plánu (761-0039-70 zo dňa 14.12.1970). V roku 1970 zameranie nehnuteľnosti sa vykonalo geodetickou ortogonálnou metódou. Meračskú priamku predstavovala predĺžená línia stavby na parcele EN č. 2040/5. Táto línia v súčasnom období sa nachádza na protiaľhlej strane cesty a na obrázku dole je v smere červenej línie. To znamená, že pozemok - parcela

EN č. 2050/5 sa začínal vo vzdialenosti 8,5 m (modrá línia) a končil vo vzdialenosti 58,4 m (zelená línia) od meračskej priamky (červená línia). Z priamo meranej miery vyplýva, že novovytvorený pozemok má mať dĺžku 49,9 m. Táto miera korešponduje so zákresom vlastníckej hranice v geometrickom pláne. Pri následnej kancelárskej adjustácii (prekreslovaní) meračského náčrtu boli pri všetkých troch novovytvorených hraniciach parciel uvedené vzdialenosti od meračskej priamky, čiže od červenej línie, avšak vo forme ako klasickej omernéj miery pozemku. To znamená, ako by parcela EN 2050/5 mala mať dĺžku 58,4 m, parcela EN 2050/4 mala mať dĺžku 57,6 a parcela EN 2046/3 mala mať dĺžku 57,10 m. Týmto nie celkom korektným zapísaním mier do náčrtu o niekoľko rokov neskôr pri novom mapovaní a preberaní geometrického plánu vzniklo zdanie, že sú to dĺžky pozemkov a nie koncové vzdialenosti na meračskej priamke. Tento náčrt bol podkladom pre výpočet výmer pozemkov, keď došlo k určeniu plochy z priamo meraných mier. Pri jednej z mier - dĺžka pozemku nebola jeho skutočná dĺžka, ale konečné staničenie od meračskej priamky od červenej línie. Takýto neprecízny postup zhotoviteľa geometrického plánu vniesol chybu do evidencie pozemkového vlastníctva. Geometrické a polohové určenie pozemkov parciel EN č. 2050/5, 2050/4 a 2046/3 nebolo v súlade s vykazovanou plochou. Do tejto plochy bol započítaný aj priestor v dnešnej ceste - miestnej komunikácii, ktorý netvoril a netvorí parcely z GP č. 761-003/940 z roku 1970. Priamym meraním v teréne (v roku 2008) znalec zistil, že reálna držba vymedzená oplotením je totožná so zákresom v geometrickom pláne z roku 1970. To znamená, že je súlad medzi skutkovým stavom v teréne a predmetným geometrickým plánom. Poloha reálneho oplotenia je v zelenej línii vykreslenej na obrázku č. 4. Tieto skutočnosti potvrdil aj kontrolný znalecký posudok č. 7/2009 z 9.9.2009, znalca O. I. a Q. a, ktorý sa nachádza na čl. 173 až 181 pripojeného spisu sp. zn. 5C/86/2006.

20. Vo veci sp. zn. 2C/99/2013 súd ohliadkou na mieste samom, vykonanou dňa 29.5.2017 (č.l. 231 pripojeného spisu 2C/99/2013), zistil, že medzi novovytvorenou parcelou KN-C 669/4 a parcelou vo vlastníctve žalovanej KN-C 669/1 sa nachádza pletivový plot, potiahnutý schátralým rákosím s uzamknutou brámkou. Novovytvorená parcela KN-C 669/4 je v užívaní rodiny dcéry žalobkyne E. H. (v uvedenej veci tunajšieho súdu sp. zn. 2C/99/2013 - žalobkyne), nachádza sa na nej drobná stavba - búda, čerešňa, jablň, dcéra žalobkyne (v uvedenej veci tunajšieho súdu sp. zn. 2C/99/2013 - žalobkyňa) má tam posadené jahody, vysadené viničky. V rovnakej línii ako sa nachádza plot medzi spornou parcelou KN-C 669/4 a parcelou z ktorej bola odčlenená KN-C 669/1 sa nachádza aj plot medzi susedmi strán sporu (Vilina a Adamovič).

21. Vo veci sp. zn. 2C/99/2013 svedkyňa, E. G., suseda strán, uviedla, že plot medzi pozemkami bol, že predmet sporu užívali starí rodičia a po ich smrti pozemok neužíval nikto. Ďalšia svedkyňa, D.ína A., suseda strán, uviedla, že plot medzi pozemkami bol, postavil ho ešte starý otec strán, niekedy v rokoch 1978-1979, predmet sporu užívali starí rodičia strán a po ich smrti žalobkyňa a jej sestra J.. Ďalší, v uvedenej veci vypočítaný svedok E. A., sused strán sporu, uviedol, že pokiaľ hospodárili starí rodičia strán predmet sporu užívali, potom čo prestali mať kravu, plot postavil otec žalovanej na tom mieste ako sa nachádza súčasný plot, niekedy v 80- tých rokoch minulého storočia išlo o drevený plot. Po smrti starého otca účastníčok sporný pozemok užívala ich stará matka a po jej smrti ich teta p. J..

22. Sporný pozemok, novovytvorenú parcelu KN-C 669/4, od nadobudnutia vlastníckeho práva k parcele č. KN-C 669/2, teda od roku 2008 do roku 2013, užívala dcéra žalobkyne E. H., bez sporov, do roku 2013. Spory ohľadne novovytvorenej parcely KN-C 669/4 medzi stranami začali v roku 2013, kedy si pozemok v užívaní dcéry žalobkyne chcela oplotiť žalovaná.

23. Sporné bolo, kto užíval predmet sporu do roku 2008, t.j. do nadobudnutia vlastníckeho práva dcérou žalobkyne k parcele č. 669/2. Podľa tvrdenia žalobkyne a Q. P. predmet sporu za svojho života užívali starí rodičia strán, t.j. O. R. a I. R., neskôr žalobkyňa a jej dcéra. Podľa žalovanej v 1. a 5. rade predmet sporu od nadobudnutia vlastníckeho práva bol v užívaní rodiny žalovanej v 5. rade a jej manželka, neskôr žalovanej v 1. rade.

24. Taktiež bolo sporné kto, kedy za akým účelom postavil plot nachádzajúci sa medzi parcelami KN-C 669/1 a novovytvorenou KN-C 669/2, či tento plot tvorí aj vlastnícku hranicu. Podľa žalobkyne a žalovanej v 6. rade a výpovedí svedkov vo veci sp. zn. 2C/99/2013, vlastníkov susediacich pozemkov E. G., D.íny A., E.a A. plot medzi pozemkami bol postavený bol niekedy v 70. - 80.- tých rokoch minulého storočia a má tvoriť vlastnícku hranicu. Podľa tvrdenia žalovaných v 1. 5. a 7. rade existujúci plot bol postavený ako zábrana pre psa.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

25. Podľa § 137 písm. c) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

26. Podľa Čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

27. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

28. Podľa § 132 ods. 1 Obč. zák. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

29. Podľa § 134 ods. 1 Obč. zák. oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

30. Podľa § 130 ods. 1 Obč. zák. ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

31. Podľa § 868 Obč. zák. pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

32. Podľa § 872 ods. 6 Obč. zák. ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

33. Podľa § 460 Obč. zák. dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 211 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len C.m.p.) ak sa objaví po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo, ďalší poručiteľov majetok, prípadne aj dlh, súd na návrh vykoná o tomto majetku dodatočné konanie o dedičstve. Ak sa objaví iba dlh poručiteľa, dodatočné konanie o dedičstve sa nevykoná.

Právne posúdenie vecí:

Naliehavý právny záujem

34. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, nakoľko v prípade zistenia, že tento nie je daný, je to dôvod na zamietnutie žaloby bez rozhodnutia v merite veci. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Z ustálenej judikatúry slovenských súdov vyplýva, že ak je potrebné zosúladiť stav užívacieho so stavom právnym, je daný naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby. Je zrejmé, že žalobkyni ide o zosúladenie užívacieho stavu so stavom právnym a preto súd uzavrel, že naliehavý právny záujem žalobkyne na podanej žalobe je daný. Súd dospel k záveru, že stav právnej neistoty u žalobkyne, ktorá

popiera dôvodnosť zápisu vlastníckeho práva k spornému pozemku v katastri nehnuteľnosti v prospech žalovanej v 1. rade, existuje, pričom účelom konania je určenie, že vec patrí do dedičstva.

Vec sama

35. Predmetom konania je určenie, sporná nehnuteľnosť KN-C č. 669/4 orná pôda o výmere 158 m², ktorá bola vytvorená odčlenením od existujúcej parcely KN-C č. 661/1 vo vlastníctve žalovanej, patrí do dedičstva po poručiťoch.

36. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/86/2006 mal súd jednoznačne preukázané, že v geometrickom pláne (761-0039-70 zo dňa 14.12.1970), ktorým bola vytvorená súčasná parcela KN C 669/1 vo vlastníctve žalovanej došlo k chybe v dôsledku čoho pri jednej z mier - dĺžka pozemku nebola jeho skutočná dĺžka, ale konečné staničenie od meračskej priamky od červenej línie. Takýto neprecízny postup zhotoviteľa geometrického plánu vniesol chybu do evidencie pozemkového vlastníctva. Geometrické a polohové určenie pozemkov parcel EN č. 2050/5, 2050/4 a 2046/3 nebolo v súlade s vykazovanou plochou. Do tejto plochy bol započítaný aj priestor v dnešnej ceste - miestnej komunikácii, ktorý netvoril a netvorí parcely z GP č. 761-0039-70 z roku 1970. Priamym meraním v teréne v roku 2009 znalec zistil, že reálna držba vymedzená oplotením je totožná so zákresom v geometrickom pláne z roku 1970. To znamená, že je súlad medzi skutkovým stavom v teréne a predmetným geometrickým plánom. Teda k chybe došlo, pretože v platnej mape KN je severozápadná hranica určovaných pozemkov zle prevzatá, nakoľko kolmice neboli vynesené od meračskej priamky, ale od cesty, ktorá v čase tvorby katastrálnej mapy a preberania posudzovaného geometrického plánu do mapy už existovala.

37. Z geometrického plánu 761-0039/70, jeho zväčšeniny a snímky z pozemkovej mapy (čl. 151-153 spisu 5C/86/2006) jednoznačne vyplýva, že parcela mpč. 2050/5 darovaná žalovanej v 5. rade a jej manželovi (rodičom žalovanej v 1. rade) má väčšiu výmeru, ako bolo udané v kúpnej zmluve, teda nie 761 m², ale cca 888 m².

38. V zmysle § 70 ods. 1 katastrálneho zákona (zák. č. 162/1995 Z.z.) údaje katastra uvedené v § 7, čiže okrem iného geometrické určenie a polohové určenie nehnuteľností, parcelné čísla, údaje o parcelách registra „C“ evidovaných na katastrálnej mape a druhy a výmery pozemkov, sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

39. Z uvedeného vyplýva, že predmet sporu (novovytvorená parcela KN-C 669/4) nebol predmetom prevodu (darovacej zmluvy z 6.10.1971 registrovanej pod RI 315/71) medzi O.om R.om a I. R. na strane darcov a žalovanou v 5. rade a jej manželom (rodičmi žalovanej v 1. rade) na strane obdarovaných, keďže parcela KN C 669/1 bola vytvorená geometrickým plánom 761-0039-70 a má zodpovedať parcelám mpč. 2051/1 a časti mpč. 2050 podľa kúpnej zmluvy RI 172/71 .

40. Na základe uvedenej chyby GO plánu možno ustáliť, že novovytvorená parcela KN-C č. 669/4 zostala vo vlastníctve vlastníkov, ktorý ju vlastnili v roku 1971. Teda vo vlastníctve vlastníkov parcel mpč. č. 2052, 2051/1 a 2051/2 (totožné mpč. parcely z ktorých bola vytvorená parcela KN-C 669/2 podľa GO plánu č. 285/97 (čl. 164 spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2C/99/2013) mpč. parcela 2052 - diel 10, mpč. 2051/2 diel 8 a mpč. 2051/1 diel 6) a nikdy sa nestala súčasťou parcely KN-C 669/1 vo vlastníctve žalovanej v 1. rade.

41. Pokiaľ ide o otázku užívania spornej parcely KN-C 669/4, z výsledkov dokazovania bolo preukázané, že pokiaľ žili právni predchodcovia, užívali predmet sporu oni, táto skutočnosť nebola v konaní medzi sporovými stranami sporná a potvrdili ju aj ďalší svedkovia vypočutí vo veci sp. zn. 2C/99/2013 E. G., D.ína A. a E. A., ktorých výpovede boli na pojednávaní dňa 19.12.2019 prečítané.

42. Ak teda vychádzame z Notárskej zápisnice N 240/97, NZ 238/97 v ktorej stará matka strán, I. R., vyhlásila, že parcelu č. 669/2 a 668 užíva od roku 1947, kedy ju nadobudla neformálnou kúpnu zmluvou od pôvodných vlastníkov (čl. 162 spisu sp. zn. 2C/99/2013) , čo žiadna zo strán nespochybnila, potom aj predmet sporu, teda novovytvorenú parcelu č. 669/4, ktorá vzhľadom na chyby geodetov je vytvorená z totožných mpč. parcel ako parcela 669/2, nadobudla a začala užívať v roku 1947 spolu s

manželom O.om R.om. Teda právni predchodcovia žalobkyne a žalovaných nadobudli predmet sporu neformálnou kúpnou zmluvou v roku 1947 a od vtedy ho dobromyseľne ako vlastné užívali, už za svojho života nadobudli vlastnícke právo k predmetu sporu dňom 1.1.1961 (splnili všetky predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva - spôsobilý predmet, oprávnenosť držby a uplynutie vydržacej lehoty).

43. V zmysle § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka z roku 1950 (SOZ) lehota, ktorá začala bežať pred 1.januárom 1951, sa skončí, ak tento zákon určuje kratšiu lehotu, najneskoršie uplynutím tejto kratšej lehoty, počítanej odo dňa 1.januára 1951. Keďže tento SOZ upravoval kratšiu vydržaciú lehotu pre vydržanie oproti uhorskému právu, kde bola vydržacia lehota 32 ročná, a to 10 rokov.

44. Súd má za to, právni predchodcovia žalobkyne a žalovaných vlastnícke právo k predmetu sporu nadobudli najneskôr k 1.1.1961, pretože mal preukázané, že sporná nehnuteľnosť nebola predmetom prevodu na základe darovacej zmluvy reg. pod RI 315/1971 právnym predchodcom žalovanej, starí rodičia strán ju nadobudli neformálnou kúpnou zmluvou v roku 1947 od kedy ju užívali (vyhlásenie starej matky v Notárskej zápisnici) až do svojej smrti. Keďže starí rodičia splnili všetky predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, uplynutím vydržacej lehoty sa stali vlastníkmi predmetu spor ex lége (priamo zo zákona).

45. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právni predchodcovia sporových strán v čase svojej smrti boli vlastníkmi predmetu sporu, ohľadne predmetu sporu neprebehlo dedičské konanie (dedičské konanie sa týkalo len parciel reg. KN-C, ktoré súčasne vlastní dcéra žalobkyne), vlastnícke právo k predmetu sporu stále svedčí starým rodičom.

46. Súd preto žalobe vyhovel a určil, že sporná parcela č. KN-C č. 669/4 patrí do dedičstva po neb. O. R. a I. R. tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Trovy konania

47. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konaní

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP. Keďže súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, úspešnou sporovou stranou v tomto konaní bola žalobkyňa. Za úspešných v spore považoval súd aj žalovaného v 3. rade a žalovanú v 6. rade, ktorí so žalobou v celom rozsahu súhlasili a žiadali jej vyhovieť.

53. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj možnosťou aplikácie § 257 CSP a skúmal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, avšak s prihliadnutím na okolnosti, ktoré viedli žalobkyňu k uplatneniu nároku (práva) na súde (žalobkyňa podala žalobu po tom, čo vo veci tunajšieho súdu o určenie vlastníckeho práva k tej istej parcele č. KN-C č. 669/4, podanou dcérou žalobkyne, súd rozsudkom sp. zn. 2C/99/2013 zo dňa 17.5.2018 síce žalobu zamietol, avšak len z dôvodu, že žalobkyňa nemala splnenú vydržaciú lehotu dobromyseľnej držby, zároveň však ustálil, že vlastnícke právo k predmetu sporu svedčí starým rodičom oboch strán a konštatoval, že ohľadom spornej parcely neprebehlo dedičské konanie) a postoj žalovaných v 1., 2., 4., 5. a 7. rade v priebehu konania, ktorí s takto podanou žalobou nesúhlasili, dospel súd k záveru, že v danom prípade nie sú dané také výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali o náhrade trov konania rozhodnúť v zmysle § 257 CSP.

54. Poukazujúc na uvedené rozhodol súd o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP, teda v zmysle zásady úspechu v spore a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1., 2., 4, 5. a 7. rade v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.